

Ebergőc – Orchidea tanösvény

MADARAK

Vörösbegy (Erithacus rubecula) ¹

Gyakorta megfigyelhető fészkelő fajunk, egész Európában elterjedt, többnyire a sűrű aljnövényzetű bokros területeken, pl. a láprétre bevezető út menti cserjésben. Színezete a hátán barnás, hasán fehér, a kifejlett madarak torka jellegzetes vörös. Hangját már március végén, énekes madaraink közül egyik legkorábban, többnyire kora este hallhatjuk, éneke halk fütty motívummal indul, majd erőteljes trillázásokkal ér véget. Táplálék gyanánt rovarokat, férgeket fogyaszt, de bogyókat is szívesen eszik, többnyire ősszel. E dekoratív kis madárral gyakran találkozhatunk a téli madáretetőkön.

Nádirigó (Acrocephalus arundinaceus) ²

Nádasok, nádas árokpartok jellegzetes fészkelő madara, a láprét észak-keleti oldalán található sűrű nádasban gyakorta költ. Április elején-közepén érkezik Afrikai trópusi telelő helyeiről hazánkba, április végétől – május elejétől hallhatjuk jellegzetes rekedtes énekét, míg magát az éneklő madarat ritkábban láthatjuk, hisz színezetével teljesen beleolvad a sárgás-barnás száraz nád közé. Fészket mesterien építi, 4-5 nádszál közé mély csészeszerű fészket sző sás- és nádlevélből úgy, hogy az a legerősebb szélben sem esik le. Fészkalja 4-5 tojásból áll, kelés utáni 12-15. napon a fiókák már kirepülnek évi két fészkaljat is felnevelhet. Táplálékát a nád között keresi, többnyire pókokat, legyeket, vízi gerincteleneket fogyaszt. Telelni szeptember végén – október elején indul.

Fekete harkály (Dryocopus martius) ³

Varjú méretű, erőteljes madár. Néhány évtizeddel ezelőtt csak szórványosan, főleg a folyókat övező ártéri erdőkben fordult elő, de ma már szinte bárhol, így az Ebergőci láprét menti erdőkben is találkozhatunk vele. Az egész madár fekete színezetű, feje búbján jól látható piros sapkát visel. Erős szárnycsapásokkal, erősen hullámzó vonalban repül, közben gyakran hallatja „krü-krü-krü...” hangját. Dobolása erőteljes, lassúbb, mint a többi harkályé. Leggyakrabban nyárfába, bükkbe vájja odúját, amelyet könnyű felismerni, mert nem kerek, mint a többi harkályé, hanem függőlegesen elnyújtott, ovális alakú 9-12 cm átmérőjű. Harkályhoz méltóan táplálékát a fából vési ki, de szívesen megdézsmálja a hangyabolyokat is.

Egerészölyv (Buteo buteo) ⁴

Európa és Ázsia nagy részén előfordul, hazánkban is gyakorta kerül szem elé utak mentén, nyílt területeken, vizenyős réteken, a láprét menti szántóföldi kultúrák felett körözve. Gyenge lábaival nem képes nagy zsákmány elejtésére, így étlapján többnyire egerek, pockok, békák, gyíkok szerepelnek, de nem veti meg a dögöt és a halat sem. Színezete változó, a sötétbarnától a majdnem fehérig terjed, ami egyedülálló az európai ragadozó madarak között. A kézevezők vége mindig sötét, a farok szorosan szalagozott. Testhossza 50-57 cm, szárnyfesztávolsága 110-130 cm, a hímek testtömege átlagosan 790 g, a tojóké 990 g. Viszonylag gyakran hallani ereszkedő tónusú „kijő” hangját, különösen február végén, nászrepülés közben. Fészket erdősávokba, erdők szegélyébe építi fő ágak elágazására vagy a törzs közelébe, fészkéhez ragaszkodik akár több évig is használja azt. Április végén 2-5 tojást rak, kelés után általában 40 nappal a fiókák kirepülnek, de a tél kezdetéig a fészkek közelében maradnak.

